

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Romanelli ezredesnek
átadták a diszkardot*

Forrás:

Pesti Hírlap

Bp

(Hely)

1922. 11. 19.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

910.2

Hely

Idő

'1922'

Személy

Romanelli ezredesnek átadták a diszkardot.

Ünnepély a parlament kupolacsarnokában.

A parlament pazarszép kupolacsarnoka, a magyar élet e legdiszesebb helye, ritka és érdekes ünnepnek volt színhelye szombaton délelőtt. Egy idegen nemzetbeli katonatisztet ünnepelt itt szívből a magyarság s az ország primása egy idegen katonatisztnek nyújtotta át a hála, megbecsülés és tisztelet jelképét: a diszkardot. Romanelli ezredesnek . . . Mert ez az idegen katonatiszt olyan szolgálatakat tett Magyarországnak, melyre önvértünkől származó nagyságaink bármelyike is büszke lehetne.

A bejárással szemközt állították fel Romanellinek Strobl Alajos alkotta mélszobrát, ez előtt rótszín posztóval bevont asztalon feküdt az ékkövekkel kirakott diszkard s mellette a disz-érmék, miket Romanelli kommün alatti tisztársainak szántak. A kupolacsarnok mennyezetének sok-sok szikrázó lámpája amint bearanyozta a csarnokot és megcsillogtatta a kard diszeit, mintegy jelképe volt annak a száz- és százezer magyar szívnek, mely forrón fellángol együtt Romanelli szeretetében . . .

Már tíz óra után nagy csoportokban érkeznek társadalmunk előkelőségei. A tisztársaival érkező Romanellit percekig tartó éljenzéssel fogadják. Az ezredes táberiszürke uniformisba öltözve, érdemrendekkel ékesítve és egy széles kék szalaggal melle fölött, meghatottan, komolyan jelent meg s az ünnepi asztal előtt foglalt helyet. Körötte vannak a bibor-

noki talárba öltözött Csernoch János hercegprimás, Vass József kultuszminiszter a kormány képviselőben, Szeitovszky Béla, a nemzetgyűlés elnöke. Fock Ede tanácsnok a főváros képviselőjében, Berzeviczy Albert, az Akadémia elnöke, Siegescu József bölcsészeti karjának dékán, Ravasz László református és Raffay Sándor evangélikus püspökök, Nemes Antal püspök, Hevesi Simón főrabbi, Bartha László, a Ludovika parancsnoka, volt miniszterek, nemzetgyűlési képviselők és igen sok magasrangú katonatiszt, társadalmunk vezető egyénéi. Jelen van az olasz követség, Castagneto herceggel az élén. Amint József Ferenc főherceg megérkezett, a zenekar a himnuszot játszotta és az ünnepség megkezdődött.

Csernoch János hercegprimás mondta az ünnepi beszédet, kifejtve, hogy mit jelentett a kommün véres napjaiban a Romanelli név és mit jelentett Romanelli megálljt parancsoló karja, amely a belső ellenségtől mentette meg a fegyvertelen magyarokat és az ellenforradalom után a bosszuállás véres pallosát is fentartotta. Ki tudná megmondani, hány magyar élet megmentését jelentette a Romanelli férfias bátorsága? Az egész magyar társadalom emlékezése e diszkard, mely *„legyen szimbóluma két lovagias nemzet bátorságának is. Magyar kéz teszi e kardot olasz kézbe; legyen ez megpecsételése a százados olasz-magyar jó viszonyoknak.”*

Romanelli ezredes mélyen meghatva válaszolt. Megköszönte társai nevében is „a nemes magyar nemzet” ajándékát és kifejtette, hogy ők csak kötelességet teljesítettek. „Ez a kard — mondotta — ne legyen

Székesfővárosi Könyvtár, 1922
a háború jelképe, hanem a béke és az egybeforradás Magyarország és Olaszország közt, amely két ország mindig a jog, béke és igazság útján haladt.”

Viharos éljenzéssel fogadott szavai után báró Perényi Zsigmond a Juniusi Bajtársak nevében mondott nagyhatású üdvözlő beszédét, amelyre Romanelli azt felelte, hogy Garibaldi, Kossuth és Türr István példája után ők nem is cselekedhettek akkeriban más-kép, mint ahogy cselekedtek.

Befejezésül a Budai Dalárda énekelt el a Himnuszot, aztán a Rákóczi-induló hangjai mellett befejeződött a megható ünnepély. Romanelli még pár percig elbeszélgetett a hozzá seregülő pesti ismerőseivel és barátjaival, majd Castagneto herceg és Berzeviczy Albert társaságában az ünneplő közönség éljenző sorfala közt elhagyta a parlament épületét.

Egy órakeresztületére a Dunapalota különteremben déjeuner volt, amelyen az egész olasz kolónia és közéletünk számos kiválósága vett részt.

A délután folyamán Romanelli ismét többrendbeli látogatást tett, így fölkereste Nagel Marcel kereskedelmi tanácsost is Gresham-palotai lakásán és közel egy óra hosszat időzött nála.

A nap programja méltóan zárult este az Operaház díszelőadásával. Verdi Aidája volt színen, a melynek bevezető muzsikája előtt a zenekar rázendítette az olasz himnuszt. A nézőteret díszes közönség töltötte meg, amely tüntető lelkesedéssel ünnepelte Romanelli ezredet.